Lietas arhīva Nr. C-7307-22/24
ECLI:LV:RPT:2022:1223.C30458122.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnesis I.Dzenis,
ar sekretāti G.Kravali

piedaloties prasītājas /Nosaukums B/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Vilderam un atbildēt osaukums F/ pilnvarotajiem pārstāvjiem, zvērinātiem advokātiem Esmeraldai Balodei-Burakai un Laurim Rasnačam

atklātā tiesas sēdē 2022.gada 23.novembrī izskatīja civillietu /Nosaukums B/ prasībā pret /Nosaukums F/ par nau zekļu atprasījumu jebkāda pamata trūkuma dēļ.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas tiesā 2022.gada 4.aprīlī, tiesā saņemts prasītājas /Nosaukums B/ (turpmāk – prasītāja) prasī teikums pret /Nosaukums F/ (turpmāk – atbildētāja) par naudas līdzekļu atprasījumu jebkāda pamata trūkumu dēļ, 2022.g oktobrī tiesā saņemts prasītājas prasības pieteikums jaunā redakcijā par netaisni iedzīvoto naudas līdzekļu atprasījumu, k ts tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai bez jebkāda tiesiska pamata izmaksātās dividendes 206 366,16 EUR apm piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

[1.1] Prasības pieteikumā, ar tās jauno redakciju, norādīti šādi apstākļi un argumenti.

Prasītāja norāda, ka ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas 2014.gada 19.novembra lēmumu /Persona F/, un /Persona mēroja soda naudu par obligātā akciju atpirkšanās piedāvājuma neizteikšanu /Nosaukums B/ akcionāriem. Ar Administrati ģabaltiesas 2016.gada 3.maija spriedumu tika nolemts /Persona F/ un /Persona E/ pieteikumu noraidīt un šo lēmumu neat ukārt, ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2016.gada 5.septembra spriedumu Administratīvās apgabaltiesas spriedu ;āts negrozīts un stājies spēkā.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.maija spriedumu civillietā Nr.C30295218 nierināta /Nosaukums F/ prasība pret /Persona F/ un /Persona E/ par zaudējumu piedziņu, ar kuru, cita starpā, no /Person /Persona E/ solidāri par labu /Nosaukums F/ piedzīti zaudējumi 1 903 294,80 EUR apmērā par obligātā akciju atpirkša dāvājuma neizteikšanu par /Nosaukums F/ piederējušajām /Nosaukums B/ 219 780 akcijām, ko veido starpība starp šo ak ıu brīdī, kad bija iestājies pienākums izteikt obligāto akciju atpirkšanas piedāvājumu 2014.gada 19.novembrī un ak tiskās pārdošanas cenu 2016.gada 8.novembra izsolē. Minētais spriedums ir stājies spēkā.

Ar šo spriedumu juridiski ir radīta situācija, kurā ir tikušas novērstas obligātā akciju atpirkšanas piedāvāju zteikšanas sekas attiecībā pret /Nosaukums F/, kā rezultātā /Nosaukums F/ ir pārdevusi tai piederošās /Nosaukums B/ 219 ;ijas tā it kā obligātais akciju atpirkšanas piedāvājums tai būtu ticis izteikts 2014.gada 19.novembrī un tā rezul osaukums F/ būtu atsavinājusi tai piederošās /Nosaukums B/ akcijas.

/Nosaukums B/ 2015.gada 10.martā /Nosaukums F/ kā tās akcionāram izmaksāja dividendes 206 366,16 EUR apm 9 780 akcijas x 0,938967 EUR par 1 akciju).

Tā kā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.maija spriedumu piedzītā zaudējumu summa ısi samazināta par /Nosaukums B/ izmaksāto dividenžu summu, vienlaicīgi attiecībā pret /Nosaukums F/ nodibinot stāvok ā obligātais akciju atpirkšanas piedāvājums tai būtu ticis izteikts 2014.gada 19.novembrī un tā rezultātā /Nosaukums F/ b avinājusi tai piederošās /Nosaukums B/ akcijas, /Nosaukums F/ ir zudis tiesiskais pamats saņemt un secīgi pat osaukums B/ 2015.gada 10.martā izmaksātās dividendes, jo /Nosaukums F/ atbilstoši tiesiskajam stāvoklim, kas izveidot ģas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.maija spriedumu, tai piederošās akcijas ir atsavinājusi 2014.g novembrī.

Secīgi /Nosaukums B/ neatrod citu iespēju kā celt šo prasību un lūgt tiesu piedzīt no /Nosaukums F/ par l osaukums B/ bez jebkāda tiesiska pamata 2015.gada 10.martā /Nosaukums F/ kā tās akcionāram izmaksātās dividendes 6,16 EUR apmērā, jo tās /Nosaukums F/ mantā šobrīd atrodas bez jebkāda tiesiska pamata.

[2] Par iesniegto prasību atbildētāja 2022.gada 16.maijā iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīts ildētāja prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

[2.1] Atbilstoši prasības pieteikumā norādītajam prasītāja tiesā cēlusi prasību, kurā lūgusi piedzīt no /Nosaukums F/ kāda pamata izmaksātās dividendes un norādījusi kā prasījuma juridisko pamatojumu Civillikuma normas, kas reģ

sījumus no netaisnas iedzīvošanās.

Minētais viedoklis, ka uz izskatāmās lietas apstākļiem būtu attiecināms prasības pieteikumā norādītais Civillikuma 23
)0. un 2378. pants, nav pamatots.

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9. panta sestās daļas 2. punkts noteic, ka “Ja konstatē pretrunu s
nāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo spec
;ību norma”.

Konkrētajā gadījumā likumdevējs ir noteicis speciālu regulējumu attiecībā uz sabiedrības tiesībām atprasīt no dalībni
emtās dividendes. Komerclikuma 161. panta astotā daļa noteic, ka “Sabiedrība nevar atprasīt no dalībnieka saņem
idendes, izņemot šā likuma 162. pantā minētos gadījumus”. Savukārt Komerclikuma 162. panta pirmā daļa noteic, ka
sonai izmaksāta dividende, uz kuru vai uz kuras daļu tai nebija tiesību, un šī persona dividendes saņemšanas brīdī zināja
vajadzēja zināt, ka izmaksa nav pamatota, tai ir pienākums nepamatoti iegūto summu atdot sabiedrībai”. Tā
merclikuma 161. panta astotā daļa un 162. panta pirmā daļa ir speciālā norma attiecībā pret vispārējo Civillikuma regulēju
prasītāja nepamatoti prasības pieteikumā ir atsaukusies uz Civillikuma 2389., 2390. un 2378. pantu.

[2.2] Atbildētāja iepazīstoties ar prasības pieteikumu un tā pielikumiem, uzskata, ka prasība nav pamatota pēc būtības
konstatējama Komerclikuma 162. panta pirmajā daļā noteikto apstākļu iestāšanās, proti, “personai izmaksāta dividende
u vai uz kuras daļu tai nebija tiesību”.

Atbildētāja norāda, ka /Nosaukums B/ ir emitents, kura akcijas iekļautas regulētajā tirgū, tad tik pat kā neiespējam
as situācijas izveidošanās, ka dividendes varētu tikt izmaksātas personai, kurai uz to nav tiesību, jo finanšu instrume
rāmatošanas un uzskaites kārtība, kā arī dividenžu izmaksas kārtība ir stingri reglamentēta un uzraudzīta.

Saskaņā Finanšu instrumentu tirgus likuma 1. panta pirmās daļas 18. punktā noteikto Latvijas Centrālais depozitā
:pmāk arī Centrālais depozitārijs vai LCD) ir “kapitālsabiedrība, kas iegrāmato un uzskaita šajā likumā noteiktajā kār
uistos finanšu instrumentus, kā arī nodrošina finanšu instrumentu un naudas norēķinus par darījumiem, kas noslēgti ar fina
trumentiem”.

Atbildētāja norāda, ka Finanšu instrumentu tirgus likuma 92. panta otrās daļas 1. un 5. punkts noteic, ka “Cent
)ozitārija funkcijas ir šādas: 1) šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā iegrāmatot un uzskaitīt finanšu instrumentus
nodrošināt identificējošo pazīmju (ISIN koda) piešķiršanu; 5) sniegt Centrālā depozitārija dalībniekiem pakalpojumus,
stīti ar to emitentu pienākumiem pret finanšu instrumentu īpašniekiem, kuru emitētie publiskajā apgrozībā esošie fina
trumenti ir iegrāmatoti Centrālajā depozitārijā”.

Tāpat Finanšu instrumentu tirgus likuma 94. panta otrās daļas 1. un 5. punkts noteic, ka “Lai nodrošinātu šajā liku
edzēto funkciju izpildi, Centrālais depozitārijs noteikumos reglamentē vismaz: 1) finanšu instrumentu iegrāmatošanas
kaites kārtību; 5) dividenžu, procentu, pamatsummu un citu ar Centrālajā depozitārijā iegrāmatotiem finanšu instrument
stītu ienākumu izmaksas kārtību”.

Latvijas Centrālā depozitārija noteikumu Nr. 3 “Par finanšu instrument uzskaiti” 3.4. punkts noteic: “LCD iegrāma
anšu instrumentu īpašuma tiesību pierādījums ir iegrāmatojums finanšu instrumentu īpašnieka kontā vai tiešajā kontā
uisnojuma dokumentu pamata”, bet minēto noteikumu 3.5. punkts noteic: “Ja LCD dalībnieks atvēris nominālo ko
sonai, kuras turējumā atrodas finanšu instrumenti, finanšu instrumentu īpašuma tiesību pierādījums ir iegrāmatojums fina
trumentu īpašnieka kontā, kurš atvērts pie personas, kuras turējumā atrodas finanšu instrumenti, uz attaisnojuma dokume
nata”.

Savukārt Latvijas Centrālā depozitārija noteikumu Nr. 8 “Par dividenžu, procentu, pamatsummas un citu ienāku
aksu” 1.3. punkts noteic: “Aprēķina datums – diena, ko nosaka emitents un uz kuras beigām fiksētie finanšu instrume
šnieki ir tiesīgi saņemt dividendes, procentus, pamatsummu un citus ienākumus”, bet minēto noteikumu 3.7. punkts not
bkuras finanšu instrumentu īpašnieku izmaiņas pēc noteiktā aprēķina datuma neietekmē personu tiesības saņemt dividen
centus, pamatsummu vai citus ienākumus, tanī skaitā arī gadījumos, ja dividendes, procenti, pamatsumma un citi ienāk
iek pārskaitīti sākotnēji noteiktajā maksājuma datumā”.

Tā kā dividenžu aprēķina datumā, t.i., 2015.gada 3.martā Latvijas valstij piederēja /Nosaukums B/ 219 780 akcijas,
kaņā ar normatīvo regulējumu, kas bija spēkā dividenžu aprēķināšanas brīdī, tostarp saskaņā ar Komerclikuma 161. pa
o daļu, Finanšu instrumentu tirgus likumu un uz tā pamata izdotajiem Latvijas Centrālā depozitārija noteikumiem Latv
stij kā /Nosaukums B/ dalībniecei bija tiesības saņemt dividendes proporcionāli tai piederošo daļu nominālvērtību sum
sības pieteikumā norādītais, ka Rīgas apgabaltiesas 2021. gada 19. maija spriedums lietāNr. C30295218 izveidojis t
isko stāvokli, ka /Nosaukums F/ ir atsavinājusi akcijas 2014. gada 19. novembrī, neatbilst lietas materiāliem, jo ar spriedu
ā Nr. C30295218 tiesa ir nodibinājusi faktu, ka /Nosaukums F/ akcijas ir pārdevusi 2016.gada 8.novembrī biržas /Nosauku
rīkotajā izsolē. Tātad valstij piederošo akciju pārdošana ir notikusi vairāk nekā pusotru gadu pēcdividenžu aprēķināšanas
aksāšanas.

[2.3] Ņemot vērā minēto, /Nosaukums F/ lūdz tiesu pilnībā noraidīt /Nosaukums B/ prasību pret /Nosaukums F/ pers
nepamatotu un piedzīt no /Nosaukums B/ par labu /Nosaukums F/ personā tiesāšanās izdevumus, pārskaitot tos uz Va
es konta Nr/Konta numurs/.

[3] 2022.gada 13.oktobrī tiesā ir saņemts prasītās /Nosaukums B/ prasības pieteikums jaunā redakcijā par neta zīvoto naudas līdzekļu atprasījumu, kurā norāda, ka 2014. gada 19. novembrī Finanšu un kapitāla tirgus komisija (turpmā misija) pieņēma lēmumu Nr.276 (turpmāk – Lēmums), kas stājās likumīgā spēkā ar grozījumiem 2016.gada 5.septembri u konstatēja /Persona F/, un /Persona E/, kā /Nosaukums B/ vairākuma akcionāriem (dalībniekiem), saskaņotu rīcību Fina trumentu tirgus likuma 66. panta izpratnē, taču bez attiecīgām tiesiskām sekām.

Un zinot no Komisijas publiskotās sabiedrībai informācijas par Lēmuma un tā tiesvedības rezultātu un neskatoties uz ējādi rīkojoties ļaunticīgi, 2016.gada 8.novembrī atbildētāja atsavināja savas 219 780 /Nosaukums B/ akcijas, bi osaukums D/ rīkotā izsolē par 846 153 EUR jeb 3,85 EUR par vienu akciju. Proti, atbildētāja atsavināja akcijas, uz ku ntiskas tiesības jau pastāvēja /Persona F/ un /Persona E/.

Pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.maija spriedumu (turpmāk – Spriedu illietā Nr. C30295218, no /Persona F/ un /Persona E/ solidāri par labu atbildētājai piedzīti zaudējumi 1 903 294,80 EUR igātā akciju atpirkšanas piedāvājuma neizteikšanu, ko veido starpība starp šo akciju cenu brīdī, kad bija iestājies pienāku eikt obligāto akciju atpirkšanas piedāvājumu 2014.gada 19.novembrī (kad Komisija pieņēma Lēmumu) un akciju faktis došanas cenu 2016.gada 8.novembra izsolē.

Tādējādi ar Spriedumu tika pilnībā atjaunots atbildētājas iepriekšējais tiesiskais stāvoklis, kāds atbildētājai būtu bijis 14.gada 19.novembrī /Persona F/ un /Persona E/ samaksātu atbildētājai pirkuma maksu EUR 2 749 447, 80 EUR ildētājas 219 780 /Nosaukums B/ akcijām (219 780 X EUR 12,51= EUR 2 749 447, 80).

Tā kā ar Spriedumu atbildētājas tiesiskais stāvoklis tika pilnībā atjaunots, kādam tam saskaņā ar Spriedumu bija jābū 14.gada 19.novembri, tad vienlaikus ar Spriedumu ir arī nodibinātas /Persona F/ un /Persona E/ tiesības uz atbildēt 14.gada 19.novembra visām piederējušām prasītājas akcijām un attiecīgi arī atbildētājai zuda tiesiskais pamats saņemt īgi paturēt prasītājas 2015.gada 10.martā izmaksātās dividendes, jo atbilstoši tiesiskajam stāvoklim, kas izveidots riedumu, visas tiesības uz atbildētājai piederējušām prasītājas akcijām 2014.gada 19.novembrī ir pārgājušas /Persona F/ rsona E/.

No Sprieduma izriet, ka 2014.gada 19.novembrī atbildētāja ir piekritusi un ir atsavinājusi /Persona F/ un /Persona sītājas akcijas pēc procedūras un cenas, kuru noteic Finanšu instrumentu tirgus likuma 66.pants un 74.pants. Šī Fina trumentu tirgus likuma regulētās procedūras ietvaros noslēgtā akciju pirkuma līguma būtiskās sastāvdaļas bija 219 osaukums B/ akcijas, kas piederēja atbildētājai, un pirkuma cena – EUR 12,51 par vienu akciju, kas noteikta atbilstoši kā Finananšu instrumentu tirgus likuma 74.panta pirmās daļas apakšpunktiem.

Pirkuma maksu konkrētajā apmērā var prasīt par konkrētajām akcijām no citas personas, ja starp pusēm notil nošanās par būtiskajām pirkuma līguma sastāvdaļām: pirkuma priekšmetu (jeb akcijām) un maksu (Civillikuma 2002., 20 33.p.). Pirkuma maksu par akcijām nevar prasīt, ja pircējs vēl nav izteicis oferti pārdevējam par pirkuma priekšmetu ksu, ko pārdevējs akceptēja (Civillikuma 1533.p.).

Ievērojot Spriedumu, 2014.gada 19.novembra akciju pirkuma līgums ir izņēmums no līguma brīvības principa. Līgu vības principam ir vairākas izpausmes: līguma noslēgšanas brīvība, līgumpartnera izvēles brīvība, līguma satura izv vība. Līguma noslēgšanas brīvība nozīmē to, ka katrs tiesību subjekts var brīvi izlemt, vai noslēgt līgumu. Līgumpartn ēles brīvība ir tiesības brīvi izvēlēties, ar kuru tiesību subjektu līgumu noslēgt. Līguma satura izvēles brīvība ir līdz ības brīvi noteikt līguma saturu (Balodis K. Ievads civiltiesībās. Rīga: Zvaigzne ABC, 2007, 177.lpp.). Savukārt saskaņ riedumu atbildētājai kā prasītājas mazākuma akcionāram bija tiesības iegūt konkrēto summu 2 749 447, 80 EUR (= 219 EUR 12,51) par visām atbildētājas akcijām neatkarīgi no tā, vai atbildētāji izteiktu obligāto akciju atpirkšanas piedāvājumu

Prasītāja norāda, ka, ja atbildētājai tika nodibinātās tiesības uz pirkuma maksu 2 749 447, 80 EUR par akcijām rsona F/ un /Persona E/, tas nozīmē, ka vienlaikus 2014.gada 19.novembrī tiesības uz 219 780 /Nosaukums B/ akcijām libinātas par labu /Persona F/ un /Persona E/, tādēļ saskaņā ar Spriedumā norādīto un Finanšu instrumentu tirgus liku ulējumu, atbildētājai kopš 2014.gada 19.novembra nebija tiesību uz dividendēm no akcijām, šīs tiesības uz dividendi ieg rsona F/ un /Persona E/.

Secīgi prasītāja neatrod citu iespēju kā celt šo prasību un lūgt tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai neta votās 2015.gada 10.martā atbildētājai izmaksātās dividendes 206 366,16 EUR apmērā, tādējādi pretēji Civillikuma 1.pan dētājai netaisni iedzīvojoties uz šo dividenžu rēķina.

[3] Prasība, ar tās jauno redakciju pamatota ar Civillikuma 2391.pantu un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34.pa ās daļas 1.punkta e) apakšpunktu un 18.nodaļu un tajā lūgts piedzīt no atbildētājas par labu /Nosaukums B/ neta votās dividendes 206 366,16 EUR apmērā un piedzīt no atbildētājas par labu /Nosaukums B/ visus tiesāšanās izdevumus.
iesas sēdē prasītājas pārstāvji lūdza prasību apmierināt pilnībā.
as sēdē atbildētāja pārstāvji prasību neatzina, lūdza prasību noraidīt.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus to kopsak atzīst, ka prasība nav pamatota un pilnībā noraidāma.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt t
ıoteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīš
īcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.)

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasīju
ebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteik
bā nav apstrīdējusi otra puse.

Prasītāja tiesā cēlusi prasību, kurā lūgusi piedzīt no /Nosaukums F/ bez jebkāda pamata izmaksātās dividendes
ādījusi kā prasījuma juridisko pamatojumu Civillikuma normas, kas regulē prasījumus no netaisnas iedzīvošanās.

Tiesa iepazīstoties ar prasības pieteikumu un tā pielikumiem, konstatē, ka prasība nav pamatota pēc būtības, jo
tatējama Komerclikuma 162. panta pirmajā daļā noteikto apstākļu iestāšanās, proti, “personai izmaksāta dividende, uz k
ız kuras daļu tai nebija tiesību”.

Prasības pieteikuma pamatā ir apgalvojums, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.m
dumu civillietā Nr.C30295218 attiecībā uz atbildētāju ir nodibināts tiesiskais stāvoklis, tā it kā obligātais atpirkša
āvājums būtu izteikts. Tiesas ieskatā, tas ir tikai prasītājai sev labvēlīgs sprieduma tulkojums, jeb pieņēmums, jo Rī
baltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 19.maija spriedumā ir konstatēts, ka atbildētāja nav saņēmusi atlīdz
ieduma 9.4.4 punkts) ar minēto Spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija nolēma, ka atbildētājai pienā
ība starp faktisko cenu kādu tā saņēma pārdodot akcijas citam pircējam un obligāto atpirkšanas piedāvājuma cenu.

Spriedumā konstatēts, ka /Nosaukums B/ vairākuma akcionāri ir atbildīgi par obligātā atpirkšanas piedāvāju
eikšanu.

Civillikuma 2391.panta izpratnē vispārējais atprasījums iedzīvošanās dēļ ir pieļaujams tikai tad, ja prasītājs nevar
dētāju izlietot citus tiesiskus līdzekļus atbildētāja mantā ieplūdušo materiālo vērtību atprasīšanai. Tas nozīmē, ka prasījums
snas iedzīvošanās pastāv tikai tad, ja iedzīvošanās ir tiesiski nepamatota. Savukārt, ja iedzīvošanās ir tiesiski pamatota
snojama, t.i., kad mantiskās vērtības nonākušas atbildētājas mantā, pamatojoties uz likumu, tiesisku darījumu vai ti
mumu, nevar runāt par atprasījumu iedzīvošanās dēļ (LR AT Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-246).

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka prasītājam nav tiesību uz vispārējo atprasījumu netaisnās iedzīvošanās dēļ – atbildēt
dīgi gūto peļņu – uz Civillikuma 2391.panta pamata. Civillikuma 2391.pantā regulētais vispārējais atprasījums netais
vošanās dēļ piemērojams tikai tad, kad prasītājam nav cita konkrētajam pārkāpumam paredzēta (speciālā) tiesis
ırdzības līdzekļa.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētājam nav tiesību uz atbildētājas ienākumu (206 366,16 EUR) piedziņu uz Civilliku
..panta pamata.

Komerclikuma 288.panta pirmā daļa nosaka, ka termiņš prasības celšanai par akcionāru sapulces lēmuma atzīšanu
ā neesošu ir trīs mēneši no dienas, kad persona uzzināja vai kad tai vajadzēja uzzināt par sapulces lēmumu, bet ne ilgāks
no sapulces norises dienas, tātad šāda prasība būtu ceļama trīs mēnešu laikā pēc akcionāru sapulces.

Nav strīda par to, ka atbildētāja attiecīgajā laikā bija prasītājas akcionārs un akcijas atradās finanšu instrumenta ko
aņā ar Komerclikuma 228.panta otrās un trešās daļas noteikumiem atbilstoši kuriem akcionārs ir persona, kura ir ieraks
ɔnāru reģistrā vai kuras finanšu instrumentu kontā ir iegrāmatotas attiecīgās akcijas.

Senāta apgalvojums Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 28.novembra spriedu
a Nr.C30291015, SKC 266/2018 9.2.punktā no kura izriet, ka dalībnieka akcionāra izlietošanā ieraksts akcionāru reģistrā
imatojums finanšu instrumenta kontā prevalē pat pār darījuma sekām. Pat, ja atbildētāja būtu akcijas atsavinājusi, tad
ikļiem, ka tā ir akcionārs varētu izlietot akcionāru tiesības tai skaitā saņemt dividendes.

Jautājumā par dividenžu atmaksu, speciālā tiesību norma Komerclikuma 162.pants nosaka, ka, ja personai izmak
lende, uz kuru vai uz kuras daļu tai nebija tiesību, un šī persona dividendes saņemšanas brīdī zināja vai tai vajadzēja zināt
ksa nav pamatota, tai ir pienākums nepamatoti iegūto summu atdot sabiedrībai.

Personai, kura saņēma dividendes nebija uz tām tiesības un personai, kura saņēma dividendes bija jābūt zināmam, ka v
tiesīga saņemt dividendes. Atbildētāja akcijas atsavināja tikai 2016.gada 8.novembra, kas ir vairāk nekā pusotru gadu
lenžu aprēķināšanas un saņemšanas. Tātad atbildētājai tiesības saņemt dividendes bija.

Lietā nav strīda, ka strīdus akcijas tika atsavināja izsolē, akciju ieguvējam bija tiesības un iespējas savlaicīgi iepazītie
es noteikumiem, izvērtēt akciju vērtību un noskaidrot informāciju par 2015.gada 10.martā /Nosaukums F/ kā tās akcionā
ksātajām dividendēm 206 366,16 EUR. Jebkurš izsoles dalībnieks, visticamāk, izvērtēja akciju patieso vērtību un v
vumus vai zaudējumus, ko iegūs iegādājoties dotās akcijas, visticamāk arī zinot un rēķinoties ar to, ka iegādājoties akc
ɔ.gada 8.novembra izsolē /Nosaukums F/ dividendes ir izmaksātas.

Līdz ar to, tiesas ieskatā, tas apstāklis, ka dividendes ir izmaksātas noteikti bija zināma un pieejama informācija,
ikti jau ir atspoguļojusies notikušajā izsolē. Izsoles organizatori to ir ņēmuši vērā nosakot akciju sākumcenu, savukārt izs
ɔnieki to ir ņēmuši vērā, piedāvājot savu maksu par akcijām. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, ku
taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma Civilprocesa likuma 44. panta trešo daļu, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saist
vumus piesprież no prasītāja par labu atbildētājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmā punkta “c” apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advol
lzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa pārsniedz 57 001 EUR, — to faktisk
ērā, tomēr ne vairāk par 5 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešo daļu nosaka, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevu
ɔriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Atbildētājas /Nosaukums F/ juridiskās palīdzības sniedzēji zvērināti advokāti Estere Balode-Buraka un Lauris Rasn
.gada 12.jūlijā izrakstīja rēķinu Nr./Numurs/ par juridiskās palīdzības sniegšanu par 1719,41 EUR.

Tiesa atzīst, ka no prasītājas par labu atbildētājai piedzenami izdevumi par advokāta palīdzību 1719,41 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevu
ziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 97., 189., 193., 195., pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./Reģistrācijas numurs B/, prasību pret /Nosaukums F/, reģistrāc
Reģistrācijas numurs F/, par netaisni iedzīvoto naudas līdzekļu atprasījumu.

Piedzīt no /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr./Reģistrācijas numurs B/, par labu /Nosaukums F/, Nr.90000014724,izdevu
ɔkāta palīdzības samaksai 1719,41 EUR apmērā, pārskaitot tos uz /Nosaukums L/ kontu Nr. L/Konta numurs/.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdz
s pilsētas tiesā.

Tiesnesis I. Dzenis